

BARNAFÖLDI JÁNOS, DR.

1920. február 15. Martonvásár, Fejér vármegye

Kocsmáros édesapját 1932-ben vitézzé avatták, akit földtulajdona és vitézi bérlete – összesen 28 kataszteri hold – ellenére sem helyeztek a Rákosi-korszakban kuláklistára.

1938. június 10-én érettségizett a Budapest II. Kerületi Magyar Királyi Állami Mátyás Király Reálgimnáziumban, az év szeptemberétől a Pázmány Péter Tudományegyetemen tanult tovább, 1943. február 13-án jogi végzettséget szerzett. A Kalocsai Királyi Járásbírósághoz 1943. április 12-én ideiglenes joggyakornokká, 1944. június 30-án aljegyzővé nevezték ki. 1943-ban a Székesfehérvári IV. Honvéd Tábortüzérsztyálynál töltötte katonai szolgálatát.

1945-ben szülőfalujában belépett a Nemzeti Parasztpártba, egy ideig a helyi párt-szervezet megbízott titkára is volt. 1947. augusztus 23-án a Budapesti I-III. Kerületi Járásbírósághoz, 1948. január 20-án a Budapesti Büntetőtörvényszékhez helyezték át jegyzőnek, onnan április 5-én a Pestvidéki Törvényszékhez, ahol április 21-én állt szolgálatba. 1953-ban itt fogalmazóként, augusztus 1-jétől titkárként dolgozott, miután sikerrel szakvizsgázott 1953. január 14-én.

Származása miatt sokáig nem javasolták bírónak. Az átlagon felüli szellemi képességekkel rendelkező, pártonkívüli jogászt az 1954. december 14-i felterjesztést követően 1955. január 11-én nevezték ki a Pest Megyei Bírósághoz. Részt vett az új bírósági szervezeti és ügyviteli szabályzat kidolgozásában, ezért az igazságügyi tárca illetékese, a miniszterhelyettes 1955. január 6-án köszönetét fejezte ki neki.

1956. május 1-jén megyei bíró, 1957. szeptember 30-án tanácsvezető bíró lett. 1957. október 5-én berendelték az Legfelsőbb Bíróságra. Megbízatását többször meghosszabbították, utoljára 1958. december 31-ig.

1968-tól lett a bírósági pártalapszervezet tagja. 1972. december 11-én tanácselnöknek nevezték ki. Mivel felesége dr. Nyíri Bélának, a Pest Megyei Bíróság elnökhelyettesének testvére volt, a bíróság elnöke 1974. május 15-én egyúttalkalmazási tilalom alóli felmentést kért dr. Barnaföldi számára, amelyet június 3-án meg is kapott. 1979. augusztus 1-től bírósági tanácsos lett. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke 1982. február 26-án felmentette bírói tisztségéből, 1982. március 1-jével vonult nyugalományba, munkaviszonya 1982. április 30-án szűnt meg.

1987. január 30-án beosztották bírónak a Budakörnyéki Járásbírósághoz, február 4-én kezdte újra a munkát. A határozott idejű szerződését többször meghosszabbították 1996. szeptember 30-ig. Ekkor a köztársasági elnök felmentette bírói tisztségéből, az igazságügyi tárca vezetője munkaviszonyát október 31-től megszüntnek tekintette.

A kádári megtorlás során a Pest Megyei Bíróság tanácsvezetőjeként tanácsával 1959. május 21-én halálra ítélte Gombos Lászlót. Az elmarasztalást a másodfokon eljáró dr. Lakatos Imre vezette tanács 1959. szeptember 9-én helybenhagyta, s Gombost 1959. október 10-én kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Az Igazságügy Kiváló Dolgozója (1970. április 4.)
Munka Érdemrend bronz fokozata (1976. április 4.)
Munka Érdemrend arany fokozata (1982. április 4.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószáma: B/260 (irat nincs).

Budapest Környéki Törvényszék Irattára 1987 El. VI. F. 12.

1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 171.

Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban.* Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 73.